

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 48
No. 4

12hb Februari 2004

*TAMBAHAN No. 19
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 59.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN
REPUBLIC ISLAM IRAN) 2004

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [Akta 53] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [Akta 543], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Islam Iran) 2004.**

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Islam Iran dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Republik Islam Iran (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL
(Perenggan 2)

PERJANJIAN DI ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DAN KERAJAAN
REPUBLIK ISLAM IRAN BAGI MENGELAKKAN PENCUKAIAN DUA KALI
DAN MENCEGAH PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN CUKAI
KE ATAS PENDAPATAN

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik Islam Iran berhasrat untuk membuat suatu perjanjian bagi mengelakkan cukai dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai ke atas pendapatan dan ke atas modal yang dikenakan bagi pihak Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak-pihak berkuasa tempatannya, tanpa mengira cara bagaimana ia dilevikan.
2. Maka hendaklah dikira sebagai cukai ke atas pendapatan dan ke atas modal segala cukai yang dikenakan ke atas jumlah pendapatan, ke atas jumlah modal atau ke atas unsur-unsur pendapatan atau modal, termasuk cukai-cukai ke atas laba daripada pemberimilikan harta alih atau tak alih, cukai-cukai ke atas jumlah amaun upah atau gaji yang dibayar oleh perusahaan-perusahaan, juga cukai-cukai ke atas kenaikan harga modal.
3. Cukai-cukai yang sedia ada yang baginya Perjanjian ini hendaklah terpakai adalah khususnya:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan dan cukai keuntungan berlebihan;
 - (ii) cukai pendapatan tambahan, iaitu, cukai pembangunan; dan
 - (iii) cukai pendapatan petroleum;(kemudian daripada ini disebut "cukai Malaysia"); dan
 - (b) di Republik Islam Iran:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai harta;(kemudian daripada ini disebut "cukai langsung Republik Islam Iran").
4. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi, cukai-cukai yang sedia ada. Pada akhir setiap tahun pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang perubahan-perubahan yang telah dibuat dalam undang-undang cukai masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Republik Islam Iran” ertinya wilayah-wilayah di bawah kedaulatan Republik Islam Iran;
- (b) istilah “Malaysia” ertinya wilayah-wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, dan dasar laut dan tanah bawah bagi mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau mungkin kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia sebagai mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak-hak kedaulatan bagi maksud-maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada hidup atau tak hidup;
- (c) istilah-istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Republik Islam Iran atau Malaysia sebagaimana yang konteksnya menghendaki;
- (d) istilah “orang” termasuklah individu, syarikat dan mana-mana kumpulan orang yang lain yang disifatkan sebagai orang bagi maksud cukai;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang disifatkan sebagai pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (f) istilah-istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing bererti perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “cukai” ertinya cukai langsung Republik Islam Iran atau cukai Malaysia, sebagaimana yang konteksnya menghendaki;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan dan apa-apa entiti lain yang memperolehi tarafnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;
- (i) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi;

(j) istilah “pihak berkuasa kompeten” ertinya:

- (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;
- (ii) dalam hal Republik Islam Iran, Menteri Hal-Ehwal Ekonomi dan Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa.

2. Dalam pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai-cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang di bawah undang-undang Negara itu adalah kena membayar cukai di tempat itu atas alasan domisil, tempat bermastautin, tempat pengurusan atau kriteria lain yang serupa sifatnya bagi maksud Perjanjian ini.

2. Jika oleh sebab peruntukan perenggan 1 seseorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah yang berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);
- (b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di mana-mana satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di mana-mana satunya, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dia adalah seorang rakyat;
- (d) jika dia adalah rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat mana-mana satunya, pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika, oleh sebab peruntukan perenggan 1, orang yang selain daripada individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana tempat pengurusan berkesannya terletak.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan itu secara keseluruhan atau sebahagiannya dijalankan.
2. Istilah “establismen tetap” hendaklah termasuk terutamanya:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu bengkel;
 - (f) suatu lombong, suatu telaga minyak atau gas, suatu kuari atau mana-mana tempat lain bagi pengeluaran sumber alam termasuk balak atau keluaran hutan lain;
 - (g) suatu kebun atau ladang;
 - (h) suatu tapak bangunan atau projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan yang wujud selama lebih daripada enam bulan.
3. Istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan sebagai tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pameran barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pameran;
 - (c) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan lain;
 - (d) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud membeli barang-barang atau dagangan, atau bagi mengumpul maklumat, untuk perusahaan itu;
 - (e) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, untuk perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan.
4. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan sebagai mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi ia menjalankan aktiviti-aktiviti penyeliaan di Negara yang satu lagi itu selama lebih daripada dua belas bulan berkaitan dengan sesuatu projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan yang sedang diusahakan di Negara yang satu lagi itu.

5. Seseorang (selain daripada broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 terpakai) yang bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah disifatkan sebagai suatu establismen tetap di Negara yang mula-mula disebut itu, jika:

- (a) dia mempunyai, dan lazimnya menjalankan di Negara yang mula-mula disebut itu, kuasa untuk membuat kontrak-kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktivitinya adalah terhad kepada pembelian barang-barang atau dagangan untuk perusahaan itu;
- (b) dia menyenggarakan di Negara yang mula-mula disebut itu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu yang daripadanya dia selalu memenuhi pesanan bagi pihak perusahaan itu; atau
- (c) dia mengilang atau memproses di Negara yang mula-mula disebut itu untuk perusahaan itu barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu.

6. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidaklah disifatkan sebagai mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana ia menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang-orang sedemikian bertindak mengikut perjalanan biasa urusan mereka.

Walau bagaimanapun, jika aktiviti-aktiviti ejen sedemikian ditumpukan secara keseluruhannya atau hampir keseluruhannya bagi pihak perusahaan itu, dia tidaklah dianggap sebagai ejen yang bertaraf bebas jika transaksi-transaksi di antara ejen dan perusahaan itu tidak dibuat di bawah keadaan secara berniaga.

7. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah "harta tak alih" hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa jua hal termasuk harta dan aksesori kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak-hak yang kepadanya peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak-hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, deposit galian, telaga minyak atau gas, kuari dan lain-

lain tempat pengeluaran sumber-sumber alam termasuk balak atau keluaran hutan lain. Kapal-kapal, bot-bot dan pesawat udara tidaklah dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa cara lain harta tak alih.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan diri.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu tetapi hanya atas sekian banyak daripadanya sebagaimana yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah, di setiap Negara Pejanji, dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang dijangkakan mungkin dibuat jika ia adalah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan-keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia menjadi establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am, yang boleh dipotong jika establismen tetap itu adalah suatu perusahaan bebas, setakat yang ia dengan semunasabahnya boleh diuntukkan kepada establismen tetap itu, sama ada ditanggung di Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.

4. Jika maklumat yang boleh didapati oleh pihak berkuasa kompeten itu tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang kena dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu berhubung dengan penentuan liabiliti cukai seseorang dengan perjalanan budi bicara atau dengan pembuatan anggaran oleh pihak berkuasa kompeten itu, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah dipakai, setakat mana maklumat yang boleh didapati oleh pihak berkuasa kompeten itu membenarkan, mengikut prinsip Perkara ini.

5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan establismen tetap semata-mata oleh sebab pembelian barang-barang atau dagangan oleh establismen tetap tersebut untuk perusahaan itu.

6. Bagi maksud-maksud perenggan-perenggan terdahulu, keuntungan yang kena dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui cara yang sama dari setahun ke setahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran-butiran pendapatan yang diperlakukan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara-Perkara tersebut tidaklah tersentuh oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

Keuntungan yang diperolehi oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

Jika:

- (a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang-orang yang sama menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan di antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan perdagangan atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, jika tidak kerana syarat-syarat tersebut, tidak terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, kerana syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan tersebut dan dicukai sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Republik Islam Iran kepada pemastautin Malaysia boleh dicukai di Republik Islam Iran mengikut undang-undang Republik Islam Iran tetapi jika penerima itu adalah pemunya benefisial dividen itu cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 25 peratus daripada amaun kasar dividen itu.

3. Dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada pemastautin Republik Islam Iran adalah pemunya benefisialnya hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dikenakan ke atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan berkenaan dengan pendapatan syarikat itu.
4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak-hak lain, yang bukan tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, serta juga pendapatan daripada lain-lain hak perbadanan yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama seperti pendapatan daripada syer melalui undang-undang Negara di mana syarikat yang membuat pembahagian itu menjadi pemastautin.
5. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu menjadi pemastautin, melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegang yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap tersebut. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
6. Jika syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh pendapatan-pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, Negara yang satu lagi itu tidaklah boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu kepada orang-orang yang bukan pemastautin Negara yang satu lagi itu, atau menjadikan keuntungan yang tak dibahagikan syarikat itu tertakluk kepada cukai ke atas keuntungan yang tak dibahagikan syarikat itu, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan yang tidak diagihkan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada keuntungan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga tersebut boleh dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial bunga itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar bunga itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, bunga yang kepadanya pemastautin Republik Islam Iran adalah berhak secara benefisialnya hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia jika pinjaman atau keterhutangan lain yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah suatu pinjaman diluluskan sebagaimana yang ditakrifkan dalam seksyen 2(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 Malaysia.
4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2 dan 3, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperolehi oleh Kerajaan daripada Negara yang satu lagi itu.

5. Bagi maksud perenggan 4, istilah “Kerajaan”:

(a) dalam hal Malaysia, ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:

- (i) Kerajaan-Kerajaan Negeri;
- (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
- (iii) badan-badan berkanun;
- (iv) Bank Negara Malaysia; dan
- (v) mana-mana institusi, yang modalnya dipunyai secara keseluruhannya oleh Kerajaan Malaysia, atau Kerajaan-Kerajaan Negeri, atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji;

(b) dalam hal Iran, ertinya Kerajaan Republik Islam Iran dan hendaklah termasuk:

- (i) kementerian-kementerian, institusi-institusi Kerajaan;
- (ii) perbandaran-perbandaran;
- (iii) yayasan undang-undang;
- (iv) bank pusat dan bank-bank lain yang dipunyai secara keseluruhannya oleh Kerajaan;
- (v) perbadanan-perbadanan Kerajaan;
- (vi) institusi-institusi lain, yang modalnya dipunyai secara keseluruhannya oleh Kerajaan Republik Islam Iran sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-negara Pejanji.

6. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan secara gadai-janji atau tidak, dan sama ada membawa hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti-sekuriti Kerajaan dan pendapatan daripada bon-bon atau debentur-debentur. Caj-caj penalti bagi pembayaran lewat tidaklah dianggap sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.

7. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana bunga itu terbit, melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap tersebut. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

8. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia menjadi pemastautin suatu

Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya keterhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar telah ditanggung, dan bunga tersebut adalah ditanggung oleh establismen tetap tersebut, maka bunga tersebut hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

9. Jika, oleh sebab perhubungan khas di antara pembayar dengan pemunya benefisial atau di antara kedua-dua mereka dengan seseorang yang lain, amaun bunga yang dibayar, dengan mengambilkira tuntutan hutang yang baginya ia dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya telah dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan perhatian sewajarnya diberikan kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti tersebut boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial royalti itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi:
 - (a) menggunakan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa paten, tanda niaga, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau apa-apa hakcipta karya saintifik, atau untuk menggunakan, peralatan perindustrian, perdagangan atau saintifik, atau untuk maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik;
 - (b) menggunakan, atau hak untuk menggunakan, filem sinematograf, atau pita untuk siaran radio atau televisyen, apa-apa hakcipta karya kesusasteraan atau kesenian.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit melalui establismen tetap yang terletaknya di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap tersebut. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayar itu adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti tersebut, sama ada dia menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu telah ditanggung, dan royalti tersebut adalah ditanggung oleh establismen tetap tersebut, maka royalti tersebut hendaklah disifatkan terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

6. Jika, oleh sebab perhubungan khas di antara pembayar dengan pemunya benefisial itu atau di antara kedua-dua mereka dengan seseorang yang lain, amaun royalti yang dibayar, dengan mengambil kira kegunaan, hak atau maklumat yang baginya ia dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan perhatian sewajarnya diberikan kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

FEE TEKNIKAL

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 15, fee teknikal yang diperolehi dari salah satu daripada Negara-Negara Pejanji oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi yang adalah pemunya benefisialnya dan adalah tertakluk kepada cukai di Negara yang satu lagi itu berkenaan dengannya boleh dicukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu pada kadar yang tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar fee teknikal itu.

2. Istilah “fee teknikal” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain daripada kepada pekerja orang yang membuat bayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang berbentuk teknikal, pengurusan atau perundingan.

3. Peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fee teknikal itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana fee teknikal itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan diri, dan fee teknikal itu adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap atau perkhidmatan tersebut. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

4. Fee teknikal hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarnya adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fee teknikal itu, sama ada dia menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fee teknikal itu telah

ditanggung, dan fee teknikal tersebut adalah ditanggung oleh establismen tetap tersebut, maka fee teknikal tersebut hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara Pejanji yang di mana establismen tetap terletak.

5. Jika, oleh sebab perhubungan khas di antara pembayar dengan pemunya benefisial itu atau di antara kedua-dua mereka dengan seseorang yang lain, amaun fee teknikal yang dibayar melebihi, atas apa jua sebab, amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan perhatian sewajarnya diberikan kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

LABA DARIPADA PEMBERIMILIKAN HARTA

1. Laba daripada pemberimilikan harta tak alih, sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, boleh dicukai di Negara Pejanji di mana harta tersebut terletak.

2. Laba daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan professional, termasuk apa-apa laba daripada pemberimilikan establismen tetap sedemikian (bersendirian atau bersama-sama dengan keseluruhan perusahaan itu) boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu. Walau bagaimanapun, laba daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di lalulintas antarabangsa dan harta alih berkenaan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara tersebut boleh dikenakan cukai hanya di Negara di mana perusahaan itu menjadi pemastautin.

3. Laba daripada pemberimilikan apa-apa harta atau aset, selain daripada yang disebut dalam perenggan 1 dan 2 Perkara ini, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji di mana pemberimilikan itu menjadi pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN DIRI

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 16, 19, 20 dan 21, gaji, saraan yang lain yang diperolehi oleh seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan atau profesion boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan atau profesion itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan atau profesion itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan sebagaimana yang diperolehi daripadanya boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi oleh seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan atau profesion yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) individu itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, orang yang bukan pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai oleh orang yang membayar saraan itu di Negara yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perenggan 1 dan 2, saraan berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara di lalulintas antarabangsa yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara Pejanji itu.

Perkara 16

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan bayaran yang seumpamanya yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah sesuatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 15, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang olahragawan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh penghibur atau olahragawan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7 dan 15, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tak langsung disokong secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 18

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 19, apa-apa pencen dan lain-lain saraan yang seumpamanya bagi pekerjaan yang lalu atau apa-apa anuiti yang terbit di suatu Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.
2. Istilah “anuiti” termasuklah sesuatu jumlah wang tertentu yang kena dibayar secara berkala pada masa-masa tertentu, semasa hayat atau semasa tempoh masa yang dinyatakan atau boleh ditentukan, di bawah obligasi untuk membuat bayaran itu sebagai pulangan bagi balasan yang mencukupi dan penuh dalam bentuk wang atau nilai wang.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
- (b) Walau bagaimanapun, saraan tersebut boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberi di Negara yang satu lagi itu dan penerimanya adalah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:
 - (i) menjadi rakyat Negara itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan itu.
2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
3. Peruntukan-peruntukan Perkara 15, 16 dan 18 hendaklah terpakai bagi saraan pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi berkaitan dengan apa-apa perdagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 20

PENUNTUT DAN PELATIH

Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau lain-lain institusi pendidikan yang diiktiraf yang seumpamanya di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai penerima pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pelajaran, penyelidikan atau latihan daripada kerajaan mana-mana satu Negara atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, agama atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan mana-mana satu Negara;

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu atas:

- (i) segala remitan dari luar negeri bagi maksud-maksud penyenggaraan, pendidikan, pelajaran, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) amaun pemberian, elaun atau award tersebut; dan
- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi 6,000 Ringgit Malaysia atau bersamaan dengan 2,400,000 Rial Iran setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan itu dilaksanakan berkaitan dengan pelajaran, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud penyenggaraannya.

Perkara 21

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat suatu lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej atau lain-lain institusi pendidikan yang seumpamanya, melawat Negara yang satu lagi itu bagi suatu tempoh yang tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi pendidikan sedemikian hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu atas apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan tersebut yang adalah tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.

2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan tersebut diusahakan terutamanya untuk faedah persendirian seseorang atau orang-orang yang tertentu.

Perkara 22

PENDAPATAN YANG TIDAK DISEBUT DENGAN NYATA

Butiran-butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebut secara nyata dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali bahawa jika pendapatan tersebut diperolehi daripada sumber-sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, ia boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Republik Islam Iran berkenaan dengan elaun sebagai kredit terhadap cukai langsung Republik Islam Iran mengenai cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain daripada Republik Islam Iran, cukai Malaysia yang kena dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini oleh pemastautin Republik Islam Iran berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi daripada Malaysia hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai langsung Republik Islam Iran yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan tersebut adalah dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada syarikat yang menjadi pemastautin Republik Islam Iran dan yang mempunyai tidak kurang daripada 15 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidaklah boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai langsung Republik Islam Iran sebagaimana yang dihitungkan sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan tersebut.

2. Bagi maksud perenggan 1, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai-cukai yang telah diberi pelepasan atau dikurangkan di Malaysia menurut kuasa undang-undang insentif khas bagi penggalakan pembangunan ekonomi Malaysia atau mana-mana peruntukan lain yang boleh kemudiannya diperkenalkan di Malaysia sebagai ubahsuaian bagi, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang itu atau menurut kuasa peruntukan-peruntukan Perjanjian ini hendaklah disifatkan telah dibayar dan hendaklah apabila berkenaan dibenarkan sebagai kredit di Republik Islam Iran dengan amaun yang bersamaan dengan cukai yang sepatutnya telah dibayar jika tiada pelepasan atau pengurangan sedemikian telah dibuat.

3. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan elaun sebagai kredit terhadap cukai Malaysia mengenai cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain daripada Malaysia, cukai langsung Republik Islam Iran yang kena dibayar di bawah undang-undang Republik Islam Iran dan mengikut Perjanjian ini oleh pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi daripada Republik Islam Iran dan mengikut Perjanjian ini oleh pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi daripada Republik Islam Iran hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan

tersebut adalah dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Republik Islam Iran kepada syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 15 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai langsung Republik Islam Iran yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidaklah boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan tersebut.

4. Bagi maksud perenggan 3, istilah “cukai langsung Republik Islam Iran yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai yang telah diberi pelepasan atau dikurangkan di Republik Islam Iran menurut kuasa undang-undang insentif khas bagi penggalakkan pembangunan ekonomi Republik Islam Iran atau mana-mana peruntukan lain yang boleh kemudiannya diperkenalkan di Republik Islam Iran sebagai ubahsuaian bagi, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang itu atau, menurut kuasa peruntukan-peruntukan Perjanjian ini hendaklah disifatkan telah dibayar dan hendaklah apabila berkenaan dibenarkan sebagai kredit di Malaysia dengan amaun yang bersamaan dengan cukai yang sepatutnya telah dibayar jika tiada pelepasan atau pengurangan sedemikian telah dibuat.

Perkara 24

TAK DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
2. Pencukaian ke atas sesuatu establismen tetap yang dipunyai oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevikan secara kurang baiknya di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaian yang dilevikan ke atas perusahaan-perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama.
3. Perusahaan-perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal pada keseluruhannya atau sebahagiannya, secara langsung atau tak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan-perusahaan lain yang serupa dari Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau mungkin tertakluk.

4. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan:
 - (a) suatu Negara Pejanji untuk memberi kepada individu-individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun, pelepasan dan pengurangan diri bagi maksud cukai atas sebab taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang ia berikan kepada pemastautin-pemastautinnya sendiri;
 - (b) suatu Negara Pejanji untuk memberi kepada rakyat Negara Pejanji yang satu lagi yang tidak bermastautin di Negara yang mula-mula disebut itu, elaun, pelepasan dan pengurangan diri bagi maksud cukai yang melalui undang-undang adalah tersedia pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani hanya kepada rakyat Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang mana-mana satu Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyatnya penikmatan insentif cukai yang dirancang untuk menggalakkan pembangunan ekonomi di Negara itu.
6. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 25

PROSEDUR PERSEKUTUAN BERSAMA

1. Jika pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan salah satu daripada atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan baginya pencukaaian dengan tidak mengikut Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang pencukaaian Negara-Negara tersebut, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa kompeten Negara di mana dia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada pihak berkuasa kompeten Negara dia menjadi rakyat. Kes itu mestilah dikemukakan dalam tempoh tiga tahun dari pemberitahuan pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencukaaian dengan tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa kompeten itu hendaklah berusaha, jika bertahan itu ternyata kepadanya berjustifikasi dan jika ia sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.
3. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama-sama bagi penghapusan cukai dua kali dalam hal-hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-negara Pejanji boleh berhubung secara langsung antara satu sama lain bagi maksud mencapai persetujuan dalam perenggan-perenggan yang terdahulu.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat sebagaimana yang perlu bagi pelaksanaan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau bagi pencegahan atau pengesanan pelarian atau pengelakan cukai-cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang ditukar sedemikian hendaklah disifatkan sebagai rahsia dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang-orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuk mahkamah atau pihak berkuasa mengkaji semula) yang terlibat dengan pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan berhubung dengan, cukai-cukai yang menjadi subjek Perjanjian ini.
2. Peruntukan perenggan 1 tidak boleh dalam apa jua hal ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Pejanji kewajipan:
 - (a) untuk melaksanakan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (b) untuk membekalkan butir-butir yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia tred, perniagaan, perindustrian, perdagangan atau professional, atau proses tred, atau maklumat yang pendedahannya akan bertentangan dengan polisi awam.

Perkara 27

PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan-keistimewaan fiskal pegawai-pegawai diplomatik atau konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 28

MULA BERKUAT KUASA

1. Perjanjian ini hendaklah diratifikasikan oleh Kerajaan-Kerajaan Negara-Negara Pejanji dan suratcara-suratcara ratifikasi hendaklah dipertukarkan dengan seberapa segera yang mungkin.

2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa di atas pertukaran suratcara-suratcara ratifikasi dan hendaklah mempunyai kuatkuasa:

(a) di Malaysia:

berkenaan dengan cukai Malaysia bagi tahun taksiran yang bermula pada hari pertama bulan Januari 19...., dan tahun-tahun taksiran berikutnya;

(b) di Republik Islam Iran.

Perkara 29

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa selama tempoh yang tidak tentu lamanya, tetapi mana-mana satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberi notis penamatan bertulis kepada Negara Pejanji yang satu lagi pada atau sebelum 30hb Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tahun. Dalam keadaan demikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIPERBUAT dalam pendua di Tehran pada 11 haribulan November 1992, tiap-tiap satunya dalam Bahasa Malaysia, Bahasa Parsi dan Bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks adalah sama sahinya. Sekiranya terdapat pertikaian tentang pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik Islam Iran

Dibuat 15 Disember 2003
[Perb. 0.6869/54 Vol. 2(87); PN(PU²)80/XXXIII]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARJIS
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE ISLAMIC
REPUBLIC OF IRAN) ORDER 2004

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Islamic Republic of Iran) Order 2004.**

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Islamic Republic of Iran with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Islamic Republic of Iran tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND THE
GOVERNMENT OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL
EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The government of Malaysia and the Government of the Islamic Republic of Iran desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes which the Agreement shall apply are in particular:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax and excess profit tax;
 - (ii) the supplementary income tax, that is, development tax; and
 - (iii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as “Malaysian tax”); and
 - (b) in the Islamic Republic of Iran:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the property tax;(hereinafter referred to as “the Islamic Republic of Iran direct tax”).
4. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. At the end of each year, the competent authorities of the Contracting States shall notify each other of changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia as in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (b) the term “Islamic Republic of Iran” means the territories under the sovereignty of the Islamic Republic of Iran;
 - (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean the Islamic Republic of Iran or Malaysia as the context requires;
 - (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;

-
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term “tax” means the Islamic Republic of Iran direct taxes or Malaysian tax as the context requires;
- (h) the term “national” means:
- (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term “competent authority” means:
- (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - (ii) in the case of the Islamic Republic of Iran, the Minister of the Economic Affairs and Finance or his authorised representative.

2. In the application of this Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of the State is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or other criterion of a similar nature for the purpose of this Agreement.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);

-
- (b) if the State in which he has centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” shall include especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (g) a farm or plantation;
 - (h) a building site or construction, installation or assembly project which exists for more than 6 months.
3. The term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting information, for the enterprise;

-
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than 12 months in connection with a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.
5. A person (other than a broker, general commission agent or any other agent of an independent status to whom paragraph 6 applies) acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if:
- (a) he has, and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise;
 - (b) he maintains in the first-mentioned state a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise; or
 - (c) he manufactures or processes in the first-mentioned State for the enterprise goods or merchandise belonging to the enterprise.
6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status if the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Agreement, the term "immovable property" shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property

accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extraction of natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall apply also to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only on so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, insofar as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principle of this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where:

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Dividends paid by a company which is a resident of Islamic Republic of Iran to a resident of Malaysia may be taxed in the Islamic Republic of Iran in accordance with the laws of the Islamic Republic of Iran but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 25 per cent of the gross amount of the dividends.
3. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of the Islamic Republic of Iran who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company.

4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to person who are not residents of that other State, or subject the company’s undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in that other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest to which a resident of Islamic Republic of Iran is beneficially entitled shall be exempt from tax if the loan or other in respect of which the interest is paid is an approved loan as defined in section 2(1) of the Income Tax Act 1967 of Malaysia.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.

5. For the purposes of paragraph 4, the term “Government”:

(a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:

- (i) the governments of the states;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the statutory bodies;

- (iv) Bank Negara Malaysia; and
 - (v) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Malaysia or the Governments of the States or the local authorities or the statutory bodies thereof, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
- (b) in the case of Iran, means the Government of the Islamic Republic of Iran and shall include:
- (i) ministries, Government institutions;
 - (ii) municipalities;
 - (iii) legal foundations;
 - (iv) central bank and other banks wholly owned by the Government;
 - (v) governmental corporations; and
 - (vi) some other institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of the Islamic Republic of Iran as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

6. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

8. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

9. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for:
 - (a) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or any copyright of scientific work, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
 - (b) the use of, or the right to use, cinematograph films, or tapes for radio or television broadcasting, any copyright or literary or artistic work.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

TECHNICAL FEES

1. Notwithstanding the provisions of Article 15, technical fees derived from one of the Contracting State by a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof and is subject to tax in that other State in respect thereof may be taxed in the first-mentioned Contracting State at a rate not exceeding 10 per cent of the gross amount of the technical fees.
2. The term “technical fees” as used in this Article means payment of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.
3. The provision of paragraph 1 of this Article shall not apply if the beneficial owner of technical fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the technical fees arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State personnel services, and the technical fees are effectively connected with such permanent or such services. In such case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
4. Technical fees shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the technical fees, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the technical fee was incurred, and such technical fees are borne by such permanent establishment, then such technical fees shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.
5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the technical fees paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall only apply to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property to a resident

of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) may be taxed in that other State. However, gains from the alienation of ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be only in the State in which the enterprise is a resident.

3. Gains from the alienation of any property or assets, other than those mentioned in paragraphs 1 and 2 of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of article 16, 19, 20 and 21 remuneration derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of an employment or a profession shall be taxable only in that State unless the employment or profession is exercised in the other Contracting State. If the employment or profession is so exercised, such income as is derived therefrom may be taxed in the other Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 remuneration derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of such employment or profession exercised in the other Contracting State be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the individual is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, a person who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the person paying the remuneration has in the other State.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 remuneration in respect of an employment exercised aboard ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that Contracting State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to the State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 18

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, any pension and other similar remuneration and any annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term “annuity” includes a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration, shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:
 - (i) is a national of that State, or
 - (ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of performing the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State, political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 20

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding 6,000 Malaysian Ringgit or the equivalent in 2,400,000 Iranian Rials per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 21

TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college or other similar educational institution, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both such public institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research, provided that such remuneration is derived by him from the first-mentioned Contracting State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22

INCOME NOT EXPRESSLY MENTIONED

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of the Islamic Republic of Iran regarding the allowance as a credit against the Islamic Republic of Iran direct tax of tax payable in any country other than Islamic Republic of Iran, Malaysian tax payable under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement by a resident of the Islamic of Iran in respect of income derived from Malaysia shall be allowed as a credit against Islamic Republic of Iran direct tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of the Islamic Republic of Iran and which owns not less than 15 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Malaysian tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Islamic Republic of Iran direct tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. For the purposes of paragraph 1, the term "Malaysian tax payable" shall be deemed to include taxes which have been relieved or reduced in Malaysia by virtue of special incentive laws for the promotion of the economic development of Malaysia or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws or by virtue of the provision of this Agreement shall be deemed to have been paid and shall whenever applicable be allowed as a credit in the Islamic Republic of Iran in amount equal to tax which would have been paid if no such relief or reduction had been made.

3. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian of tax payable in any country other than Malaysia, the Islamic Republic of Iran direct tax payable under the laws of the Islamic Republic of Iran in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from the Islamic Republic of Iran shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Islamic Republic of Iran to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 15 per cent of the voting shares of the company paying the divided, the credit shall

take into account the Islamic Republic of Iran direct tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

4. For the purposes of paragraph 3, the term “Islamic Republic of Iran direct tax payable” shall be deemed to include taxes which have been relieved or reduced in the Islamic Republic of Iran by virtue or special incentives laws for the promotion of economic development of the Islamic Republic of Iran or any other provisions which may subsequently be introduced in the Islamic Republic of Iran in modification of, or in addition to, those laws or by virtue of provision of this Agreement shall be deemed to have been paid and shall whenever applicable be allowed as a credit in Malaysia in an amount equal to tax which would have been paid if no such relief or reduction had been made.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

4. Nothing in this Article shall be construed as obliging:

(a) a Contracting State to grant to individuals who are resident of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;

(b) a Contracting State to grant to nationals of the other Contracting State not resident in the first-mentioned State those personal allowances, relief and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of the first-mentioned who are not resident in Malaysia.

5. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.

6. In this Article, the term “taxation” means taxes to which this Agreement applies.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other for the purposes of reaching an agreement in the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting State shall exchange such information as is necessary for carrying out of the provisions of this Agreement or for the prevention or detection of evasion or avoidance of taxes covered by this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities (including a courts or reviewing authority) concerned with the assessment, collection, enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject of this Agreement.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 27

DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall be ratified by the governments of the Contracting State and the instruments of ratification shall be exchanged at as soon as possible.

2. This Agreement shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification and shall have effect:

(a) in Malaysia:

as respect of Malaysian tax for the year of assessment beginning on the first day of January 19....., and subsequent years of assessment;

(b) in the Islamic Republic of Iran.

Article 29

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting States may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the year..... In such an event this Agreement shall cease to have effect.

IN WITNESS THEREOF the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Tehran this 11th day of November 1992, each in Bahasa Malaysia, Persian language and the English languages, the three texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of
the Islamic Republic of Iran

Made 15 December 2003
[Perb. 0.6869/54 Vol. 2(87); PN(PU²)80/XXXIII]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARJIS
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]